

שכון קבע

קנה-מדיה מקורי להכרעת הילוקידעות מצא שר המשפטים המפא"י, דוב יוסף, בעת הדיון על מינוי שופטי העבודה לזמן מוגבל. כאשר טענו בכנסת חברי הועדת חוקה, חוק ומשפט, שנשיא בית-המשפט העליון, יצחק אולשן, מתנגד למינוי שופטים כלשהם לזמן מוגבל או על-תנאי מחשש שהדבר ישפיע על שיפוטם, הודיע דוב יוסף כי לא כן, וכי אולשן המידע דעים דחקה אתו. כאשר עמדו חברי הועדה על דעתם, התרגו דוב יוסף, שהוא שר ממונה מבלי להיות חבר כנסת נבחר, וקבע: "יש הבדל גדול אם חבר-כנסת-סגן, או אם שר מסתמך על חתרת-עצת של שופט...". קנה מידה אחר הציע אליקים רזיאל, בנו של מחבר ספר הבדיחה והחידוד אלתר, דרזיאל, בשעת דיון בוועדת הכספים על פתרון שאלת המשכנתות הפרטיות. כאשר טענו אנשי הקואליציה שיש להקל רק על משתכנים ששטח דירתם אינו עולה על גודל מסויים, התרגו דרזיאל, שהשתתף בדיון כאחד משליחי המשתכנים, והטיח: "לפי שטח אחד מודדים את שכינו של האדם רק במקום אחד: בבית-הקברות. לאנשים עם צרכים שונים", הסביר המהנדס הכימאי, דרושים שחיים שונים למגורים!... כשביקר איש אחדות-העבודה המוקדן, יעקב זרובב, בארצות-הברית, דרשו ממנו הוכחות על ממש לקיומו של מעמד פועלים אמיתי בארץ-ישראל. אלא שהדבר קרה לפני חמישים שנה, עת ביקר שם לראשונה. באותן שנים צריך היה השליח מארץ-ישראל לחטט בזכרונו כדי להיזכר בשתי שבתות בודדות: שבתה ביקב בראשון-לציון ושבתה בבית-דפוס בירושלים. "כאשר ביקרתי השנה בארצות-הברית" דיווח זרובב על השבוע על נסיעתו האחרונה, "היו לי דוחא שבתות רבות לספר עליהן, אך לא נמצא מי שיהיה מעוניין בהן שם!... למחמאמי בלתי רגילה זכה השבוע אסיר כלא רמלה, אהרונצ'יק כהן, מפי מנהל העבודה שלו בגנרית הכלא. אהרונצ'יק, שהחל לעבוד כמחסאי בבני גרייה, השליט סדר בערבוביה ששררה שם, זכה להיקרר מנהלו: "אתה עובד כל כך טוב, צד שאני מצטער שדנו איתך לתקופה קצרה כל כך!"

גירסא דינקותא

עוגמת-נפש רבה והפסד כספי ניכר ניגדם השביע לתיאטרון אהל בחיפה, כאשר עמד התיאטרון להציג שם את מחזהו של יהודה האזרחי, הסינרוב. הכל התנהל כשורה: הן קהל רכש את כל הכרטיסים, התפאורה הוציאה על הבמה, והשחקנים התאפרו והתכוננו לעלות לבמה — כאשר גילה לפתע מנהל הבמה שטרם הטייפרקורדר, שהקלטותיו הן רקע להצגה וחלק בלתי נפרד ממנה, נשכח בתל-אביב. מיד טיילפנו לתל-אביב ביקשו לשלוח את הסרט במונית, בעוד השחקנים המעוצבנים מנסים למצוא מוצא אחר. הזמן עבר. הסרט לא הגיע והשחקנים לא יכלו להופיע בלי ההקלטה. לאחר שעה של המתנה, כשהחל הקהל לגלות עצבנות, עלה נציג התיאטרון על הבמה, התנצל על התקלה והודיע על ביטול ההופעה... החיחסים הפנימיים בתוך מפא"י יונצחו גם במישור הספרותי. המשורר משה גוראם כתב עליהם רומן, שם הרומן: בני הכלבה... במסביבה שערך בביתו שחקן הקאמרי, אורי לוי, לרגל ביקורה של מורתו מאנגליה, ה-

פסוקי
גנרד קרל פון הורן: "אם ישראל כועסת עלי, סימן שאני אובד יקטביני!"
ח"כ מק"י מופיק טובי לח"כ מפ"ם יוסף חמיס: "אתה ה' שאבטיגוי של השב"י!"
חבר מועצת עיריית ת"י אביב המפ"מ, חייקל רמות: "לדתיים אין מוגנפול על התורה. כאשר אני רוקד — זה עם התורה בי ליבי!"

(המשך מעמוד 14)

קריה והשפיע עלי לעבוד בזנות. הייתי עוצרת מכוניות פרטיות ובשדה שאחרי הקריה הייתי שוכבת עם הגנה של הפרטית. הייתי מקבלת מכל אחד עשר לירות וכאשר הייתי חוזרת, היה הנאשם לוקח ממני את הכסף. הייתי עובדת, בערך, משעה שש עד עשר, וכל יום הייתי מרוחיה יותר. הגעתי לבסוף עד לאחד-עשרה גברים במשך ערב. כך זה נמשך בערך שלושה שבועות. בשביתות לא עבדתי, אבל במוצאי-שבת כן. כמוצאי-שבת אחת הלכתי לעבוד והבאתי לדוד את כל הכסף — 30 לירות. לא רציתי לעבוד יותר. דוד לקח את הכסף ואחרי שהשתכר לקח אותי לרחוב צדדי, נתן לי סטירה והכניס לי אגרוף בפנים. אחר כך הלכנו לרציף הרברט סמואל וכשעברנו שם, היה איוה בחור, שאמר עלי משהו, והנאשם הרביץ לו. באה המשטרה ועצרו את כולנו. מכולם לקחו עדות ואותי זמנינו ליום ראשון. כשבאתי ביום ראשון מסרתי עדות על המקרה של המכות וסיפרתי גם על כל מה שהיה ביני ובין דוד. מסרתי את העדות בגלל ששמעתי שדוד הולך עם בתורות אחרות ולא רציתי שיוציא את הכסף שהיא מקבל ממני, על בנות אחרות. כאשר נתבקש הנאשם להשיב על האשמה, הודה בשלושה מתוך חמשה פרטי ה' אישום בהם הורשע, בניניהם: מתן מחסה בידועין לנערה שנמלטה ממוסד. "זה הכל בגלל החברה שהיתה לי במוסד צופיה", טען להגנתו, "כשנפרדנו — לאחר שהמשטרה אמרה לי שארפה ממנה — היא הפיצה במוסד שמועות שאני גבר והתיך, והבחור רות ה'י באות לבד לשאלו עלי".

שתי נקודות מבט. שופט השלום מצא לנחון להתחשב בעברו של הנאשם — אשר גדל בבית-יתומים, התחתן ונפרד מי אשתו ומאו החל יורד אל הפשע — הטיל עליו מאסר ממש של 15 חודש ומאסר-על-תנאי של 21 חודשים.

אולם השבוע החליטה הפרקליטות הרצ' שית כי העונש קל מדי. הגישה עירעור על גזירה-הדין. מכלא תל-מונד עירער, לעומת זאת, דוד קמחי, טען כי העונש — חמור מדי.

מסחר נעליים שמאליות

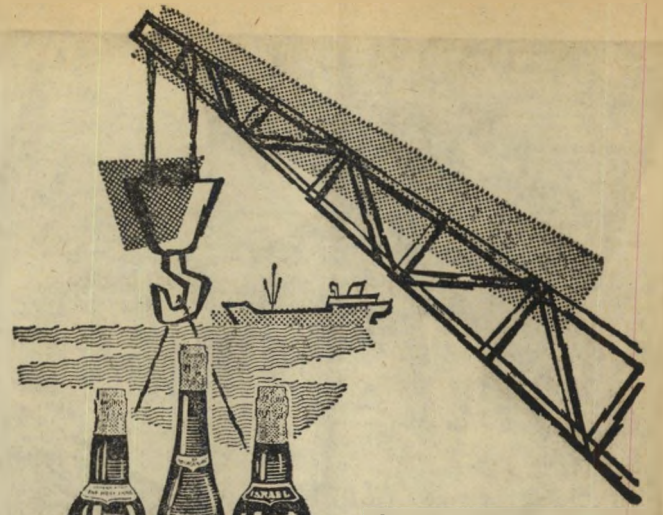
לקוחה הטובעת בים של קופסות וזבניות הנה מחזה-אימים שיגרתי בחנות נעליים. פומרנאן אליעזר, בעל בית-חרושת לנעליים, תל-אביב, הטל על עצמו לשים קץ לדבר. השבוע הוא פתח ברחוב דיזנגוף את ה'סופרמארקט הראשון לנעליים בארץ.

אלף נעליים גלויות מוצגות לראוהה על מדפים המכסים את שלושת קירות החנות. צד אחד מוקצב לנעלי-ספורט וסגדלי נשים, שני — לנעליים אלגאנטיות, ואילו השלישי — לגברים. הנעליים מסודרות לפי צבעים ומספרים. המחיר מופיע על הדגם. נוף קופסות הקרטון, האופייני לחנות כזאת, נעלם. בסופרמארקט החדש ממלאים את החלל נעליים בלבד. מספר הזבניות ירד בו לחצי הכמות הרגילה.

לפי שיטת השירות העצמי, סוקר הלקוח עצמו את המבחר, בוחר את הדוגמה הרצויה, ומורד אותה. שיטה זאת פוטרת אותו מהחובה להגיש את הרגל לזבנית, כדי שתואיל לפזר עליה אבקת טלק. הוא עושה זאת בעצמו. היא או הוא יכולים למדוד אפילו המש מאות זוגות, לבזבו קופסת טלק, לצאת מהחנות בלי לקנות מאום, וכל זה — בלי נקיפת מצפון על שהריצו זבנית חמש מאות פעם. בכל זאת כשמתעוררת בעייה במדידה, בגודל — אצה הזבנית לעזרה.

הסופרמארקט לנעליים, שנולד לפני 15 שנה בארצות-הברית, הוסר זמן. בחנות רגילה, מוסרת הסטאטיסטיקה, חולפות 20-30 דקות עד שהקונה מחליט לקנות או לעבור לטריטוריה מתחרה. בשיטה החדשה עובר הלקוח על כל המבחר, הבונח לפניו, בשלוש דקות.

בכספים הנחשכים עירי העסקת פחות עובדים, וברחה הנוסף ממחזור גדול יותר, מבטיחה החברה לספק נעליים במחיר מולד עד לעשרים אחוז. על המדפים מוצעות למדידה רק נעליים ימניות, "לכן" בסוה בעל העסק, "אין סכנה של גניבה. מי יגנוב נעל אחת?" התיאוריה שלו נכונה כמוכן, אם חנות מתחרה לא תציג נעליים שמאליות בלבד.

שושנת הכרמל (יין שולחני, מתאים לכל סעודה)
יין קונקורד (יין מתוק מיוחד, לדרטר וקנות)
יין סקרמנטל (יין טקסים, וקנות)
ינות יצוא על שולחן
מוגשים לצרכן
הישראלי
לקראת הפסח.
כרמל מזרחי
מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

תשבץ העולם הזה 1283

תשבץ זה, בצרוף תמונה, נשלחו לנו על ידי אבי קנצ'וק מתל-אביב, רחוב חובבי ציון 61. תודה לך, אבי.
אנו מבקשים מכל מחבר תשבץ, שישלח לנו נוסף על יצירתו ותמונות עצמו, גם כמה פרטים אישיים.

1283
9 8 7 6 5 4 3 2 1
10
11 12 13 14
15 16 17 18 19
20 21 22 23 24
25 26 27 28
29 30 31 32 33
34 35 36 37 38
39 40 41 42 43
44 45 46 47
48 49 50 51 52
53 54 55 56 57 58
59 60

מאוו: 1) ניי קוי. 4) השמות הי פרטיים של וונ שה קני קולנוע ספורטס. 10) נוסף לכד. 11) די, סספיק. 13) ישן. 14) צלע במשולש. 16) מנהל גימנסיה "הרצליה" לשעבר. 17) לא חד, מעונף. 18) ניל הניוס. 20) השלת אימה עלייך אלימות. 22) משמי עה קול צורם או ניים. 25) קול נבר. 26) בירה אירופית. 27) עיר קסומית. 30) שכוב. 32) שני יום. 33) מספר הי שחקנים בקבוצת כי דורגל. 34) ירה. 36) נע. 37) רומס. 39) יחתי. 41) כלב צי עיר. 42) מערב. 44) מבקשת בתוקף. 46) הגברת הזקנה. 48) ירד. 50) רמו לנזח ממיזן נקבה. 51) מכשיר קירור. 53) לוח ההל. 55) לא עריו. 57) טוון מסולם הטונים. 58) חי במים. 59) סיום הנישואין. 60) צבע מסוים.
מאונד: 1) מושר מתכות. 2) נישא. 3) תפקיד המקרר. 5) שהה במשך היליפה. 6) הועבר לבעלות חדשה. 7) אות באלפבית האנגלי. 8) מלת שאלה בקשר לזמן. 9) בו יהויקים (ירמיהו ל"ו). 12) מנת אוכל. 15) לא בשל. 16) נקי. 18) ענף לימודי ב'